

d) en oversigt over sikkerhedsrådets praksis. Planerne skulle ledsages af overslag over de dermed forbundne udgifter. Disse ændringer accepteredes af forslagsstillerne og medførte, at såvel Frankrig som Ægypten trak deres forslag tilbage. Storbritannien-Israels forslag i den ændrede skikkelse vedtoges herefter af udvalget med 31 stemmer mod 5.

Resolutionsforslaget vedtoges i plenarmødet den 1. februar 1952 uden debat med 34 stemmer mod 5. De nordiske lande stemte for forslaget.

7. Revision af den kinesiske tekst til konventionen om forhindring af og straf for folkedrab.

(Dagsordenens punkt 56).

Da den kinesiske regering endnu ikke havde afsluttet sine overvejelser med hensyn til den kinesiske tekst til konventionen om forhindring af og straf for folkedrabsforbrydelsen, vedtog forsamlingen den 1. februar 1952 på 6. udvalgs indstilling at udskyde sagens behandling til 7. plenarforsamling.

8. Anvendelse af hovedsædeaftalen på repræsentanter for ikke-guvernmentale organisationer.

(Dagsordenens punkt 59).

Hovedsædeaftalen af 31. oktober 1947 bestemmer i art. IV, stk. 21, at akkrediterede repræsentanter for organisationer, der ikke er regeringsinstitutioner, men er anerkendt af De Forenede Nationer som rådgivende organer, til enhver tid uhindret skal kunne rejse gennem amerikansk territorium til og fra FN's område. En række organisationer af ikke-regeringsmæssig karakter har rådgivende status overfor ECOSOC, og deres repræsentanter er ifølge den citerede bestemmelse berettiget til uhindret adgang til FN's område under ECOSOC's møder. I anledning af en under 5. plenarforsamling opstået kontrovers som følge af, at en repræsentant for en organisation ikke opnåede amerikansk visum, er det blevet hævdet, at denne ret også må gælde for de pågældende repræsentanter, når ECOSOC-spørgsmål behandles i plenarforsamlingen. Kravet blev drøftet på

ECOSOC's 13. samling, hvor man besluttede at forelægge 6. plenarforsamling spørgsmålet.

Sagen drøftedes i 6. udvalg den 28. og 29. januar 1952. Der blev fremsat et af rapportøren (Irans repræsentant) i forening med den franske delegation udarbejdet resolutionsforslag. Herefter skulle plenarforsamlingen under henvisning til pagtens art. 71 og hovedsædeaftalens stk. 11 udtale, at den havde gjort sig bekendt med ECOSOC's forannævnte resolution, samt bemyndige generalsekretæren til efter anmodning fra ECOSOC eller sammes udvalg for ikke-guvernmentale organisationer at medvirke til at gøre det muligt for en repræsentant udpeget af en ikke-guvernmental organisation med rådgivende status at overvære offentlige møder i plenarforsamlingen, når denne drøfter økonomiske og sociale spørgsmål, der ligger indenfor ECOSOC's og vedkommende organisations sagområde. Forslagsstillerne forklarede, at det ikke var hensigten med formuleringen, at der nødvendigvis kun kunne ydes bistand til en enkelt repræsentant for hver rådgivende ikke-guvernmental organisation, men at der på den anden side ikke måtte skabes forventning om, at bistand skulle ydes til et ubegrænset antal repræsentanter for en enkelt organisation.

Østmagterne, der hævdede, at Amerika havde krænket hovedsædeaftalen, gjorde gældende, at der måtte være fuldkommen frihed for de ikke-guvernmentale organisationer til at følge offentlige møder i De Forenede Nationer. Det iransk-franske forslag ville efter deres opfattelse medføre en begrænsning i forhold til tidligere praksis. Fra vestmagternes side var man enig i, at der blev givet repræsentanter for ikke-guvernmentale organisationer den friest mulige adgang til FN's møder. De Forenede Stater havde aldrig nægtet og agtede ikke at nægte indrejsetilladelse til repræsentanter for organisationer, der ønskede at komme tilstede i ECOSOC eller forsamlingen, når der var truffet aftale derom mellem vedkommende FN-organ og den pågældende organisation, men en vis kontrol var nødvendig.

Den polske repræsentant forelagde et æn-